

[Normann Andersen.]

bedre måde ville være med til at løse de samme problemer. Jeg vil derfor opfordre forslagsstillerne til et positivt samarbejde på dette område i stedet for og kan ikke herfra i dag anbefale, at lovforslaget bliver gennemført.

Wichmann Madsen (V):

Det af fremskridtspartiet fremsatte lovforslag om at anvende 120 kr. pr. arbejdsløs pr. dag som arbejdsgivertilskud i stedet for at udbetale arbejdsløhedsunderstøttelse ser ved en overfladisk betragtning fornuftigt ud, men som så meget andet fremsat af fremskridtspartiet kan heller ikke dette forslag stå for en nøjere saglig vurdering.

For det første skal der oprettes et kontrolorgan, således at ordningen ikke blot bliver udnyttet til at sikre sig billig arbejdskraft, f. eks. af firmaer, der af sæsonmæssige grunde har svingninger i antallet af ansatte og har set fidusen i at få et statstilskud, hvis de blot ansætter ikke tidligere beskæftigede i virksomheden. På den måde bliver det kun de ansatte kontrollører, der nedbringer arbejdsløhestallet, og det kan vel næppe være hensigten med lovforslaget, idet det kun øger antallet af offentligt ansatte.

For det andet kan det fremsatte lovforslag ikke undgå at få konkurrenceforvridende virkninger. Hvis vi f. eks. tænker os forslaget anvendt af en eventuel ny ejer af Rank Arena, vil det gennem sådan et statstilskud blive muligt at udkonkurrere f. eks. B & O, der jo måtte betale normale lønninger til sine gamle arbejdere, og man opnår så kun at flytte arbejdsløsheden fra Horsens til Struer. Dette kan vist med al tydelighed vise, at lovforslaget kun er et paradeforslag, der højst kan forøge papirusseriet, og det kan derfor ikke få venstres støtte.

Halgaard (FP):

Allerede i august måned 1974 henvendte fremskridtspartiet sig til regeringen og til socialdemokratiet som det største arbejderparti og gjorde opmærksom på, hvor alvorlig arbejdsløhedssituationen var og forventedes at blive. Formålet med vores henvendelse var, at der omgående burde tages initiativ til at genskabe den fulde beskæftigelse. Desværre overhørte man vores henvendelse. Månederne gik, og man har mere beskæfti-

get sig med partipolitiske slagsmål og regeringsdannelse end med at løse de problemer, der er så skæbnesvangre for vort samfund. Det er en hån mod de arbejdsløse. Jeg tænker her først og fremmest på de mennesker, som har været langtidsarbejdsløse. Jeg tænker på alle de menneskelige problemer, disse langtidsarbejdsløse må få. Det er ikke afgørende, om disse får nogle få kroner mere eller mindre om dagen eller om ugen, men det, der er spørgsmålet, er, at de bliver beskæftiget, og i en sådan alvorlig situation kan det være nødvendigt, at folketinget gennemfører særordninger. Det er derfor, fremskridtspartiet er fremkommet med dette forslag om tilbud om midlertidige omskolingstilskud. Det er et lovforslag, som jeg mener bør modtages positivt af samtlige medlemmer i det høje folketing, fordi det er til gavn for hele vort samfund.

Når jeg så varmt går ind for forslaget, er det på grund af 3 ting.

For det første — og først og fremmest — er det en fordel for de arbejdsledige, for det andet er det en fordel for arbejdsgiveren, og for det tredje er det en fordel for staten. Statens udgift til den arbejdsledige beløber sig til ca. 972 kr. om ugen. Det er en direkte udgift, som ikke modsvares af en arbejdsindsats fra den pågældende modtager af beløbet. Ved lovforslagets gennemførelse vil staten spare ca. 372 kr. pr. uge for hver person, der udnytter dette tilskud.

For arbejdsgiveren betyder ordningen en besparelse på de 600 kr. i omskolingsperioden. Man kan også sige, det er et tidsbegrænset tilskud, som i langt højere grad kan være medvirkende til ikke blot at stimulere til en øget produktion, men også til at eksperimentere med nye produktioner. Og sidst — og det er det, der har foranlediget os til at fremsætte dette lovforslag — er der de rent menneskelige hensyn, som i en sådan sag må prioriteres langt højere end de betænkeligheder, der vil være forbundet med indførelsen af en sådan særordning: at flere får mulighed for at blive beskæftiget.

Over for arbejdsministeren kan jeg oplyse, at et tilsvarende forslag er gennemført i Vesttyskland, og en virksomhed inden for fiskeindustrien i Nordvestjylland, som har en filial i Vesttyskland, har således udnyttet ordningen og har positive erfaringer.

Jeg vil også i denne forbindelse henviser til